

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI
HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie dotyczące wyroków Sądu z dnia 15 września 2016 r. w sprawach T-80/14, T-111/14 do T-121/14 i T-139/14 w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji, i w następstwie zaleceń i ustaleń przyjętych przez Organ Rozstrzygania Sporów Światowej Organizacji Handlu w sporach DS473 i DS480 (UE – Środki antydumpingowe nałożone na biodiesel)

(2018/C 181/05)

Wyroki

W dniu 15 września 2016 r. Sąd Unii Europejskiej („Sąd”) wydał wyroki w sprawach T-80/14, T-111/14 do T-121/14 ⁽¹⁾ i T-139/14 ⁽²⁾ („wyroki”), w których stwierdzono nieważność art. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji ⁽³⁾ („rozporządzenie pierwotne”) w zakresie, w jakim przepisy te dotyczą skarżących w tych sprawach („producenci eksportujący, których dotyczy postępowanie”) ⁽⁴⁾. Rada Unii Europejskiej początkowo wniosła odwołania od tych wyroków. Odwołania usunięto jednak z rejestru Trybunału Sprawiedliwości w dniach 2 i 5 marca 2018 r. ⁽⁵⁾ w związku z decyzją Rady dotyczącą wycofania przedmiotowych spraw. W rezultacie wyroki te stały się ostateczne i wiążące od dnia ich ogłoszenia.

Sąd uznał, że instytucje nie wykazały w sposób wystarczający z prawnego punktu widzenia istnienia znacznego zakłócenia cen głównych surowców wykorzystywanych do produkcji biodiesla w Argentynie i Indonezji wynikającego z systemu zróżnicowanego podatku wywozowego, w ramach którego stosowano różne stawki podatkowe w odniesieniu do surowców i biodiesla. Sąd orzekł, że instytucje nie powinny były uznać, że cena surowców nie została właściwie odzwierciedlona w dokumentacji księgowej zbadanych argentyńskich i indonezyjskich producentów eksportujących i nie powinny były pominąć zapisów w tej dokumentacji przy konstruowaniu wartości normalnej biodiesla produkowanego w Argentynie i Indonezji.

W następstwie wyroków Sądu Organ Rozstrzygania Sporów WTO w dniu 26 października 2016 r. przyjął sprawozdanie zespołu orzekającego, zmienione sprawozdaniem Organu Apelacyjnego („sprawozdania dotyczące Argentyny”) ⁽⁶⁾ w sporze Unia Europejska – Środki antydumpingowe nałożone na biodiesel z Argentyny (DS473). W dniu 28 lutego 2018 r. przyjął on także sprawozdanie zespołu orzekającego w sporze Unia Europejska – Środki antydumpingowe dotyczące biodiesla z Indonezji (DS480) („sprawozdanie dotyczące Indonezji”) ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 31.10.2016, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 26.11.2013, s. 2.

⁽⁴⁾ Argentyńscy producenci eksportujący Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) i indonezyjscy producenci eksportujący PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).

⁽⁵⁾ Postanowienia prezesa Trybunału z dnia 15 lutego 2018 r. w sprawach połączonych C-602/16 P i C-607/16 P do C-609/16 P oraz z dnia 16 lutego 2018 r. w sprawach C-603/16 P i C-606/16 P.

⁽⁶⁾ WTO, Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 6 października 2016 r., i WTO, Sprawozdanie zespołu orzekającego, WT/DS473/R, 29 marca 2016 r.

⁽⁷⁾ WTO, Sprawozdanie zespołu orzekającego, WT/DS480/R, 25 stycznia 2018 r.

W sprawozdaniach dotyczących Argentyny i Indonezji stwierdzono między innymi, że korekta kosztów przeprowadzona przez Unię w rozporządzeniu pierwotnym była niezgodna z przepisami WTO. W sprawozdaniu dotyczącym Indonezji ustalono ponadto, że wbrew przepisom WTO przy obliczaniu marginesów dumpingu Unii nie udało się ustanowić marży zysku. Dodatkowo, w sprawozdaniu dotyczącym Indonezji stwierdzono również, że w obliczeniach dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw pojawiły się pewne niespójności; zwrócono także uwagę na dodatkowe zagadnienia odnoszące się do kwestii związanych ze szkodą.

Po opublikowaniu sprawozdań dotyczących Argentyny Komisja rozpoczęła rewizję⁽⁸⁾ zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/476⁽⁹⁾ („rewizja”). W wyniku tej rewizji Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1578 zmieniające rozporządzenie pierwotne („rozporządzenie zmieniające”)⁽¹⁰⁾.

W chwili rozpoczęcia rewizji Komisja oświadczyła, że uważa, iż należy przeanalizować skutki ustaleń zawartych w sprawozdaniach dotyczących Argentyny również w odniesieniu do środków nałożonych na biodiesel z Indonezji, ponieważ wykładnie prawne zawarte w sprawozdaniach dotyczących Argentyny mogą mieć znaczenie również dla dochodzenia dotyczącego Indonezji.

Podczas rewizji Komisja otrzymała jednak szereg uwag od zainteresowanych stron, które to uwagi dotyczyły w szczególności możliwości zastosowania interpretacji uwzględnionej w sprawozdaniach dotyczących Argentyny w przypadku środków nałożonych na biodiesel z Indonezji. Komisja uznała, że analiza tych uwag w odniesieniu do Indonezji wymaga więcej czasu i postanowiła nie uwzględniać w rozporządzeniu zmieniającym badania dotyczącego Indonezji i nie zamykać rewizji w zakresie, w jakim dotyczy ona Indonezji.

Konsekwencje

Zgodnie z art. 266 TFUE instytucje Unii muszą podjąć działania niezbędne do wykonania wyroków Sądu. Uznaje się, że w przypadkach, w których postępowanie składa się z kilku etapów administracyjnych, unieważnienie jednego z tych etapów nie unieważnia całości postępowania⁽¹¹⁾. Dochodzenie antydumpingowe stanowi przykład takiego postępowania wieloetapowego.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać podjęta w punkcie, w którym wystąpiła niezgodność z prawem. Instytucje Unii, stosując się w ten sposób do przedmiotowych wyroków, mają możliwość skorygowania tych aspektów rozporządzenia pierwotnego, które doprowadziły do jego unieważnienia w odniesieniu do producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie⁽¹²⁾.

Komisja powinna uwzględnić nie tylko sentencje tych wyroków, ale również uzasadnienia prowadzące do ich wydania, które stanowiły nieodzowny element wyroków w tym znaczeniu, że były niezbędne do określenia dokładnego znaczenia tego, co zostało orzeczone w sentencji⁽¹³⁾. Pozostałe ustalenia zawarte w rozporządzeniu pierwotnym, które nie zostały zaskarżone w terminie przewidzianym na odwołanie, lub które zostały zakwestionowane, ale zaskarżenie zostało odrzucone w wyrokach Sądu, a więc nie doprowadziły do unieważnienia spornego rozporządzenia, są wciąż zasadne.

Aby wypełnić swoje zobowiązania, Komisja wznawia dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji w punkcie, w którym wystąpiła niezgodność z prawem. W tym przypadku nieuwzględnienie ceny surowców podanej w dokumentacji księgowej argentyńskich i indonezyjskich producentów eksportujących należy zbadać ponownie w świetle przedmiotowych wyroków.

Komisja ma ponadto obowiązek dostosowania środków antydumpingowych nałożonych na przywóz biodiesla z Argentyny i Indonezji do zaleceń i ustaleń zawartych w sprawozdaniach Organu Rozstrzygania Sporów WTO.

Co więcej, stwierdzenie przez Sąd nieważności rozporządzenia pierwotnego w odniesieniu do producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, ma również wpływ na ważność rozporządzenia zmieniającego. W związku z tym, że rozporządzenie zmieniające wprowadziło zmiany do rozporządzenia, które w międzyczasie zostało unieważnione, rozporządzenie zmieniające również straciło ważność i nie ma zastosowania w odniesieniu do producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie.

Komisja może podjąć decyzję, aby nie ograniczać tego wznowienia postępowania antydumpingowego do producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, i objąć ustaleniami wszystkich producentów eksportujących z Argentyny i Indonezji. Ponadto we wznowionym postępowaniu należy uwzględnić nie tylko uzasadnienie wyroków Sądu, lecz także ustalenia zawarte w sprawozdaniach dotyczących Argentyny i Indonezji.

⁽⁸⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w sprawie środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji, w następstwie zaleceń i ustaleń przyjętych przez Organ Rozstrzygania Sporów Światowej Organizacji Handlu w sporze UE – Środki antydumpingowe nałożone na biodiesel (DS473) (Dz.U. C 476 z 20.12.2016, s. 3).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/476 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie środków, które Unia może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 6).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1578 z dnia 18 września 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1194/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. L 239 z 19.9.2017, s. 9).

⁽¹¹⁾ Sprawa T-2/95, *Industrie des poudres sphériques (IPS) przeciwko Radzie*, Rec. 1998, s. II-3939.

⁽¹²⁾ Sprawa C-458/98 P, *Industrie des poudres sphériques (IPS) przeciwko Radzie*, Rec. 2000, s. I-08147.

⁽¹³⁾ Sprawa T-89/00, *Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH przeciwko Radzie*, Rec. 2002, II-3651, s. 39.

Ponowne otwarcie dochodzenia

Komisja zatem otwiera ponownie dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji, które doprowadziło do przyjęcia rozporządzenia pierwotnego i zamyka trwającą rewizję w zakresie, w jakim dotyczy ona Indonezji ⁽¹⁴⁾.

Oświadczenia pisemne i możliwość przesłuchania

Wszystkich producentów eksportujących oraz przemysł Unii wzywa się do przedstawienia swoich opinii, dostarczenia informacji oraz dowodów potwierdzających. O ile nie wskazano inaczej, informacje te i dowody je potwierdzające muszą wpłynąć do Komisji w terminie trzech tygodni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Zainteresowane strony mogą również wystąpić o przesłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie. Wnioski o przesłuchanie w sprawach dotyczących wstępnego etapu dochodzenia należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie takiego wniosku, w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia.

Instrukcje dotyczące składania oświadczeń pisemnych i przesyłania korespondencji

Informacje przekazywane Komisji dla celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu powinny być wolne od praw autorskich. Przed przekazaniem Komisji informacji lub danych, które są objęte prawami autorskimi osób trzecich, zainteresowane strony muszą zwrócić się do właściciela praw autorskich o udzielenie specjalnego zezwolenia wyraźnie umożliwiającego: a) wykorzystanie przez Komisję tych informacji i danych dla celów niniejszego postępowania dotyczącego ochrony handlu; oraz b) udostępnienie tych informacji i danych zainteresowanym stronom niniejszego dochodzenia w formie umożliwiającej im wykonywanie ich prawa do obrony.

Wszystkie pisemne zgłoszenia i korespondencję dostarczone przez zainteresowane strony, w odniesieniu do których wnioskuje się o ich traktowanie na zasadzie poufności, należy oznakować „Limited” ⁽¹⁵⁾.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽¹⁶⁾ („rozporządzenie podstawowe”) zainteresowane strony przedstawiające informacje oznakowane „Limited” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby pozwolić na prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności. Jeżeli zainteresowana strona przekazująca poufne informacje nie dostarczy ich niepoufnego streszczenia w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, takie poufne informacje mogą zostać pominięte.

Zainteresowane strony proszone są o przesłanie wszystkich oświadczeń i wniosków, w tym zeskanowanych pełnomocnictw i poświadczeń, pocztą elektroniczną, z wyjątkiem obszernych odpowiedzi, które należy przekazać na płycie CD-ROM lub DVD osobiście lub listem poleconym. Komunikując się za pośrednictwem poczty elektronicznej, zainteresowane strony wyrażają akceptację zasad dotyczących oświadczeń w formie elektronicznej, które zostały zawarte w dokumencie zatytułowanym „CORRESPONDENCE WITH THE EUROPEAN COMMISSION IN TRADE DEFENCE CASES” („Korespondencja z Komisją Europejską w sprawach dotyczących ochrony handlu”), opublikowanym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pod adresem: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. Zainteresowane strony muszą podać swoją nazwę, adres, numer telefonu i aktualny adres poczty elektronicznej, a także upewnić się, że podany adres poczty elektronicznej funkcjonuje jako oficjalny adres przedsiębiorstwa, a pocztę elektroniczną sprawdza się codziennie. Po otrzymaniu danych kontaktowych Komisja będzie kontaktowała się z zainteresowanymi stronami wyłącznie za pomocą poczty elektronicznej, chyba że strony te wyraźnie zwrócą się o przesyłanie im przez Komisję wszystkich dokumentów za pomocą innego środka komunikacji, a także z wyjątkiem sytuacji, w której charakter przesyłanego dokumentu wymagać będzie zastosowania listu poleconego. Dodatkowe zasady i informacje dotyczące korespondencji z Komisją, w tym zasady składania oświadczeń za pomocą poczty elektronicznej, zawarto w wyżej wspomnianych instrukcjach dotyczących komunikacji z zainteresowanymi stronami.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: CHAR 04/034
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

E-mail: TRADE-AD593A-BIODIESEL@ec.europa.eu

⁽¹⁴⁾ Zob. przypis 8.

⁽¹⁵⁾ Dokument oznakowany „Limited” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21) i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tarif celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania potwierdzających lub zaprzeczających ustaleń na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia są dokonywane na podstawie dostępnych faktów.

Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Niedostarczenie informacji w formie skomputeryzowanej nie będzie traktowane jako odmowa współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że przedstawienie informacji w wymaganej formie wiązałoby się dla niej ze zbyt dużym obciążeniem wynikającym z nieuzasadnionych dodatkowych kosztów. Strona ta powinna niezwłocznie skontaktować się z Komisją.

Rzecznik praw stron

Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron pośredniczy w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji prowadzącymi dochodzenie.

Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wszelkie inne wnioski dotyczące prawa do obrony zainteresowanych stron i osób trzecich, jakie mogą się pojawić w toku postępowania. Wszystkie wnioski muszą być złożone terminowo, aby nie zakłócać uporządkowanego przebiegu procedury.

Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchania i podjąć się mediacji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony.

Wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie.

Rzecznik praw stron umożliwi także zorganizowanie przesłuchania z udziałem stron, pozwalającego na przedstawienie różnych stanowisk i odpierających je argumentów w kwestiach dotyczących między innymi wykonania wyroku.

Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych DG ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>

Przetwarzanie danych osobowych

Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas przedmiotowego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁷⁾.

Informacje dla organów celnych

Ostateczne cła antidumpingowe zapłacone na podstawie rozporządzenia pierwotnego w odniesieniu do przywozu biodiesla obecnie objętego kodami ex 1516 20 98 (kody TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kody TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kod TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kody TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kody TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 i 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kody TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kody TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (kody TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12, 3824 99 92 20), 3826 00 10 i ex 3826 00 90 (kody TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 30), produkowanego przez producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, jak przedstawiono w tabeli poniżej, oraz cła tymczasowe ostatecznie pobrane zgodnie z art. 2 tego rozporządzenia powinny zostać zwrócone lub umorzone. Wnioski o zwrot lub umorzenie należy składać do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

	Dodatkowy kod TARIC
Argentyna	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	B785 (*)
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B782
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B782
Cargill SACI, Buenos Aires	B785 (*)
Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	B783
Indonezja	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B788
PT Ciliandra Perkasa, Dżakarta	B786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B789
PT Musim Mas, Medan	B787

(*) B785 to dodatkowy kod TARIC opublikowany w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 1194/2013. Dodatkowy kod TARIC obecnie przypisany tym przedsiębiorstwom to C330.

Ujawnianie ustaleń

Wszyscy producenci eksportujący oraz przemysł Unii zostaną następnie poinformowani o ustaleniach w przedmiotowym dochodzeniu oraz będą mieli możliwość przedstawienia swoich uwag.